

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Deutsche Bahn AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 130 af 30.4.2011.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 29. november 2011 — Tresplain Investments Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Hoo Hing Holdings Ltd

(Sag C-76/11 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 4, og artikel 52, stk. 1, litra c) — EF-figurmærket Golden Elephant Brand — begæring om ugyldighed, der støttes på det nationale ikke-registrerede figurmærke GOLDEN ELEPHANT — henvisning til national ret vedrørende det ældre varemærke — common law-søgsmål vedrørende uretmæssig brug (action for passing off))

(2012/C 109/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Tresplain Investments Ltd (ved barrister B. Brandreth)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget) og Hoo Hing Holdings Ltd (ved M. Edenborough, QC)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt den 9. december 2010 af Retten (Ottende Afdeling) i sag T-303/08, Tresplain Investments mod KHIM — Hoo Hing, hvorved Retten forkastede et annullationsøgsmål indledt af ansøgeren om EF-figurmærket »Golden Elephant Brand« for varer i klasse 30 til prøvelse af afgørelse truffet den 7. maj 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) (sag R 889/2007-1), hvorved annullationsafdelingens afgørelse om afslag på en begæring om ugyldighed af dette varemærke rejst af indehaveren af det ikke-registrerede nationale figurmærke »GOLDEN ELEPHANT« for varer i klasse 30, blev ophævet — fortolkning og anvendelse af artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Tresplain Investments Ltd betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 120 af 16.4.2011.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 19. januar 2012 — Purple Parking Ltd og Airparks Services Ltd mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Upper Tribunal (Tax and Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-117/11) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — beskatning — moms — sjette direktiv — artikel 28, stk. 2, litra a) — artikel 28, stk. 3, litra b) — fritagelse for visse transportydelser — transaktion, der kombinerer parkeringsydelser med befordring af rejsende mellem parkeringspladsen og en lufthavn — spørgsmålet, om der foreligger to særskilte ydelser eller én enkelt ydelse — princippet om afgiftsneutralitet)

(2012/C 109/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Purple Parking Ltd og Airparks Services Ltd

Sagsøgt: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — fortolkning af Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — mulighed for medlemsstaterne for at opretholde fritagelser med tilbagebetaling af den i det tidligere omsætningsled erlagte afgift — opretholdelse gennem national lovgivning af en fritagelse med tilbagebetaling af den erlagte afgift for visse transporttjenesteydelser — erhvervsdrivende, der til flypasagerer leverer en parkeringsydelse kombineret med en befordringsydelse mellem parkeringsstedet og lufthavnen — skal denne transaktion med henblik på momsen anses for én enkelt ydelse eller særskilte ydelser?

Konklusion

Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF af 14. december 1992, skal fortolkes således at med henblik på fastsættelse af den merværdiafgiftsats, der finder anvendelse, skal ydelser vedrørende parkering af et

køretøj på en parkeringsplads uden for en lufthavns område (»off-airport parking«) og i form af befordring af nævnte køretøjs passagerer mellem parkeringspladsen og den pågældende lufthavnsterminal under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende anses for én enkelt sammensat ydelse, hvor parkeringsydelsen er den dominerende ydelse.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens kendelse af 29. november 2011 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-235/11 P) (¹)

(Appel — procesreglementets artikel 119 — offentlige aftaler, som fællesskabsinstitutionerne indgår for egen regning — offentlig udbudsprocedure vedrørende levering af it-tjenester og brugersupport relateret til emissionshandelsordningen (CITL og CR) — afvisning af tilbud — begrundelsespligt — ligebehandlingsprincippet — appel, som åbenbart skal afvises eller forkastes)

(2012/C 109/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved dikigoroi N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Calciu, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 3. marts 2011 i sag T-589/08, Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for sagsøgerens påstand dels om annullation af Kommissionens beslutning af 13. oktober 2008, hvorved sagsøgerens bud ikke blev antaget inden for rammerne af udbudsproceduren ENV.C2/FRA/2008/0017 om indgåelse af en rammekontrakt om levering af it-tjenester (informationsteknologi) og brugersupport relateret til emissionshandelsordningen (Fællesskabets uafhængige transaktionsprotokol (CITL) og Fællesskabets register (CR)) (EUT 2008/S 72-096229), og beslutningen om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver, dels om erstatning.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 9. december 2011 — Auditeur du travail mod Yangwei SPRL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)

(Sag C-349/11) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 97/81/EF — administrative hindringer, der kan begrænse mulighederne for deltidsarbejde — pligt til bekendtgørelse og opbevaring af ansættelseskontrakter og arbejdsskemaer)

(2012/C 109/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Auditeur du travail

Sagsøgt: Yangwei SPRL

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal de première instance de Liège — fortolkning af Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS (EFT 1998 L 14, s. 9) — lovligheden af en national ordning, hvorefter arbejdsgiveren er forpligtet til at oprette dokumenter med oplysning om fravigelser af arbejdstiden og til at opbevare og offentliggøre kontrakter og arbejdstider for arbejdstagere på deltid — administrative hindringer, der kan begrænse mulighederne for deltidsarbejde

Konklusion

§ 4 i rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der pålægger arbejdsgiverne en pligt til opbevaring og bekendtgørelse af kontrakter og arbejdsplaner for deltidsansatte arbejdstagere, såfremt det godtgøres, at denne lovgivning ikke medfører, at disse sidstnævnte udsættes for en ringere behandling end fuldtidsansatte arbejdstagere, der befinder sig i en sammenlignelig situation, eller, hvis der foreligger en sådan forskellig behandling, såfremt det godtgøres, at den er begrundet i objektive hensyn og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå de forfulgte formål. Det tilkommer den forelæggende ret at foretage den fornødne faktiske og retlige prøvelse, bl.a. på grundlag af den nationale lovgivning, der finder anvendelse, med henblik på en bedømmelse af, om dette er tilfældet i den sag, der er indbragt for den.